د مونتې کرستو نواب

د اليګزاندر ډوما اثر

خلاصه: صفيه حليم

۲۰۱۰ م

د ۱۸۱۵ م کال په سر کی يوه بېړۍ د فرانسې د مارسېلز بندرته رانږدی شوه نو په دی کی سپاره زيات خلک، بره هغی غونډۍ ليدو ته ودريدل چې د سمندر په منځ کی لکه د يوی لوې او توری بلاښکاريده. دا د ساحل سره دومره جوخته وه چې په اوبو کی يې لاره تنګه کړی وه. کله کله به بېړۍ له دی سره وجنګيدې او غرقې به شوې. دا غونډۍ بدمرغه نوميده اوپه بيړيو کی سپاروخلکو ددی په اړه ډول ډول کيسې جوړی کړی وې. خو نن دبېړۍ مشرډاډمن و چې داسی به څه نه پېښيږي، ځکه دده سره يو تکړه ځوان ايډمنډ ډانټې ددی چلونکې و او هغه وخت دده ترځارنی لاندېپرېږه [illegible] د بېړۍ ساحل ته ورسوله [illegible] بو کی ولاړی وې او خلک او مالونه به يې تری په وړو کشتيو کی ځمکی ته اوړل کيده.

کله چې وړی کشتۍ دی بېړۍ ته ورنږدې شوی نويولوړدنګ سړی د کپتان خونې ته سروربښکاره کړو او هلته ناست کس دده په ليدو ورته هرکلې ووېل، بيا يې تری وپوښتل چې دی ولې دومره خفه ښکارېدو. هغه کس چې ډانټې نومېدو،ورته ووېل چې د بار اوړونکې بېړۍ کپتان په لاره مړ شوی وخومالونه يې خوندي مارسېل ته رسولې و. ډانټې دبېړۍ څو کسانو ته امروکړو چې بادبان دی وتړي . هغه سړی دبېړۍ خاوند او لوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجارمورېل نومېدو اود ډانټې په خبره خوشاله معلومېدو. د بېړۍ محاسب ډېنګلر دا خبره خوښه نشوه چې تجار ورته دډانټې صيفتونه کول. مورېل ډانټې ته ناره کړه چې له ده سره دی راشي نوهغه دبېړۍ لنګر د اچولو امر وکړو.

مورېل د ډانټې نه پوښتنه وکړه چې دوي په لاره د "ايلبا" جزيرې کی ولې ايسارشوي و. ده ورته ووېل چې پخواني کپتان ده ته يو پاکټ (لفافه) ورکړی و چې هلته دی معزول شوي باچا ته وسپارل شي. ددی خبری په اوريدومورېل ورته نږدی شو او وې وېل، نو تا د باچا سره وليدل ، ډانټې ووېل هو ، دی پخپله بېړۍ ته راغلو اوورسره يې خبری وکړی او هغه دده نه د بېړيو په اړه پوښتنې هم وکړې. مورېل ورته ووېل چې ددی حال دی بل چا ته وونه واي. ډانټې د بندر د چارواکو سره ليدو ته ورغلو.

ډينګلر دمورېل خوا ته راغی او ورته يې ووېل، ډانټې درله هغه ليک درکړوچې ستا پخواني کپتان ورله ورکړی و. مورېل ووېل، که ده ته چا ليک ورکړی وي نو رابه کړي. د ډانټې په راتګ ډينګلرغلې شو.

مورېل. اوس خو اوزګار شوې چې راسره د ماښام ډوډۍ وخورې.

ډانټې. زه معذرت غواړم، نن نشي کيدې، پلارمې له ډېرو ورځونه دی ليدلی او دی به راته په انتظار وي.

مورېل. بی شکه، ته ډېر ښه زوي يې چې خپل پلاردی راضي ساتلې دې، خو يوبل کس به هم درته په انتظار وي. هغه ښکلې ملګری دی دری واری له ما نه پوښتنه کړی ده چې بېړۍ به کله راځي.

ډانټې. هغه می ملګری نه ده، زما چنغله ده.

مورېل. ښه ښه نوردی نه ايساروم. تا راته بېړۍ او ددی مال خوندي راورسوو او په ګټه کی به درله يو څه برخه درکړم چې پلار ته يې ورکړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډانټې. نه صیب. زما پلارغریب سړی دی. هیڅ شي ته اړتیا نه لري. ما خپله وظیفه سرته رسولې ده او ددی په بدل کی مې درنه معاش اخستی دې.

موربل. ته ډېرایمانداره کس يې. خو دا راته ووایه چې کپتان ایکلر دمرگ نه وړاندی درته زما لپاره یو لیک خو نه و درکړی؟

ډانټې. هغه مرحوم دومره ناروغه و چې د لیک لیکلو جوگه نه و. اوس که اجازه راکړئ چې زه یو څو ورځې له کاره رخصت واخلم.

موریل. واده لپاره؟

ډانټې. هو. لومړې واده کوم او بیا به پاریس ته ځم.

موربل. ډېر ښه. هر څومره رخصت چې اخلې، واخله. دا مال به په یوه نیمه میاشت کی له بېړی ښکته کیږي، نو ترهغی اوزگار يې. خو یوه خبره ده چې شپږ اوونۍ وروسته ته به ددی بېړۍ دکپتان دنده پرغاړه اخلی.

ډانټې. کپتان او زه؟ دا خو زما لپاره د ویاړخبره ده.

موربل. که زه ددی بېړۍ خاوند وې نو اوس به می درله په اسنادوټاپه لگولې وې، خو زه یو شریک وال هم لرم او غواړم چې د هغه رضا واخلم.

ډانټې. زه ستاسو مننه څنگه وکړم؟ د خپل پلاراو د مرسيډيز له خوا هم درته مننه وایم چې په دی خبر به بی کچه خوشاله شي.

موربل. ته با استعداد کس يې او ستا په شان خلک باید لوړمقام ته ورسیږي.

ډانټې دموربل په وړی کشتۍ کی کېناستو او د بندر په خلکو کی ورک شو. په بېړی کی ډینگلر د تجار سره کېناستو او هغه کرکه چې د ډانټې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

صیفت یې په زړه کی راټوکیدلې وه، په خوړو تورو یې د ډانتې غوږ کی لکه د ګبین توی کړل.

ډانتې د ښار له څو کوڅوپه تېرېدو یووړوکې کور مخ ته ودرېدو. ددی په یوه کوټه کی یې پلار اوسیدوچې هغه وخت بهرپه برنډه کی ولاړ و او ده ته یې شا وه. ډانتې خپل لاسونه تری تاو کړل او پلار یې په غېږ کی ونیولو. دی سمدلاسه پوهه شو چې پلاریې نورهم کمزوری شوی و. خو د زوې په لیدو دی خوشاله شو او دواړو خبرېپیلکړې. ډانتې دده د کوټې الماری پرانستی چې وګورې پلاریې څه ته اړتیا لري نو هلته د خواړولپاره یې څه ونه موندل. ده پلارمخ ته پیسې کیښودې چې اوس به ددوې حال ښه شي او دې به ورته یو خدمت ګار ونیسي چې ساتنه یې وکړي. خو پلار ورته ووېل چې دی هیڅ شي ته اړتیا نه لري. ددوې ګاونډې هم دده د غږ په اوریدو راښکاره شو اوپه میز ایښو پیسو ته یې د وکتل. د حال احوال اخستو نه وروسته ګاونډې ولاړو اوکله چې ډانتې د مرسیډېزلیدو ته روان شو نو ګاونډې یې د ډینګلر سره ولیدل. ورته یې ووېل چې د ډانتې له خبرو داسی ښکارې چې دی به ارو مرو دبېړۍ کپتان شي. ډینګلر په دی خبره نورهم خفه شو اوډانتې ته یې په زړه کی کینه زیاته شوه.

پیغله مرسیډېز د خپل کورپه باغ کی د ځنګلي ګلونو په راټولولو بوخته وه. له دی څو ګامه لیرې د لرګي په چوکۍ په تورو جامو کی یوښکلې ځوان ناست و چې کله نا کله به یې له دی سره خبره وکړه. دی ته یې ووېل، ګوره اوس هوا ښه شوی ده او د واده لپاره ښې ورځې دي.
مرسیډېز ورته په قهر ووېل، یو وارمی درته ووېل فرنانډ، چې زه له تا سره واده نه غواړم، زه درته د ورور په سترګه ګورم. دا خبره ولی بیا بیا کوې؟ فرنانډ ورته ووېل، ته خو خبره یې چې زمونږ په ټبر کی رواج دی چې پخپلو کی واده کوو. زه په پوځ کی یم او ښای زه درته غریب ښکارم ځکه ته د یو شته من سړي په انتظار یې. مرسیډېز ورته ووېل، دا خبره نه ده. زه د بل چا سره مینه لرم او هغه له تا هم غریب دې. فرنانډ تری د هغه نوم وپوښتلو نو دې ووېل، زه د ایډمنډ ډانتې سره مینه لرم او د هغه سره به واده کووم. فرنانډ ورته ووېل،که ډانتې مړ شو نوبیا ؟ مرسیډېز

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووېل، بیا به دا هم مړه شي. په دی وخت کی ایډمنډ دانتې باغ ته راغلو نو مرسیډیز لکه د ګل وغوړیده خو فرناند د زخمي مار په شان ورته کتل. ډانتې د هغه په اړه وپوښتل نو مرسیډیزووېل، دی زما وروروفرنانډ دی. ډانتې د هغې لاس ونیولو، زه چې دلته راتلم نو خبر نه ووم چې دخپل دښمن سره به وینم. مرسیډیزموسکۍ شوه اوډاډ یې ورکړوچې فرنانډ دهغی تربور و او د دښمنۍ لپاره نه وراغلی."

څوشېبې وروسته فرنانډ د ښار په یوی کوڅه کی ناهیلې روان و چې یو چا ورباندی غږ وکړو. ده ولیدل چې د ډانتې ګاونډې د کپتان ډېنګلر سره د میخانې مخ ته ناست و، شراب یې څښل. دوي ورته د شرابو ست وکړو او له ځان سره یې کېنولو. په څو شېبو کی دوي دواړوفرنانډ ته د ډانتې په اړه لمسون وکړو. ډانتې او مرسیډیز د یو بل تر څنګ له هغې لاری تېر شول نو ډینګلردوي ودرول او د واده په اړه یې پوښتنې وکړې. ډانتې ووېل چې نن به ټول انتظام وشي، په دوو ورځو کی به واده وکړي او په درېمه ورځ به پاریس ته روان شي.

دوي دواړه چې له سترګو پناه شول نوډینګلرد فرنانډ نه پوښتنه وکړه چې مرسیډیز پری څومره ګرانه وه. هغه ورته ووېل چې ډېره، نو ده ووېل، "که زه ستا په ځاې وې نو د ډانتې په خیټه کی به می چاقو منډلی وې. "فرنانډ ورته ووېل، زه دا نشم کولی ځکه که ډانتې مړشو نومرسیډیز به هم ځان وژني. ډینګلر په دی وخاندل، "ښځې دا واي خو هیڅوک ځان نه وژني." ده فرنانډ ته ښه ډېر شراب ورکړي و اود وخت په تېریدوهغه د شرابو په نشه نه پوهیدو چې څه واي.

ډینګلرد میخانې یوخدمتګار نه کاغذ او قلم د روشناي سره راوغوښتل اوفرنانډ ته یې ووېل چې د خپل ګس لاس سره ورباندی ولیکي چې، ډانتې د ایلبا په جزیره کی د ایمپراتور نپولین سره لیدلي و او د هغه له خوا یو لیک پاریس ته اوړي. دی د هغه غندنه کوي او ثبوت یې دا دی چې که د ډانتې تالاشي وشي نوهغه لیک به پیدا کړي.

په بله ورځ د ښارپه یو هوټل کی دایډمنډ ډانتې اود مرسیډیز د واده میلمستیا جوړه وه. ددوي نږدې خپلوان او د ډانتې دبېړۍ ملګري ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلي و. موربل چې راورسيدو نوټولو لاسونه وپړکول. مرسيډيز نن له نورو ورځوډېره ښکلې شوې وه او ډانتې ورته په کتلو نه مړيدو. ډينګلر، د ډانتې ګاونډي اود فرنانډسره جوخت ناست و خوفرنانډ ناارامه و.څو شېبې وروسته دده رنګ ژيړشو او خوا يې ګرځيده نو دميلمستيا له خونې بهر ولاړو. د ډوډۍ نه وروستو ټول ميلمانه راپاسېدل چې په کليساکی د واده او د نکاح مراسمو ته ورشي، خو په دی وخت کی يو لوړغږ ټولو ته امر وکړو چې هرڅوک دی پخپل ځای کېني.

د هوټل په دروازه د پوليسو مشر ولاړ واو دده په ليدو موريل ورته ووېل، څه خبره ده؟

دپوليسو مشر ووېل چې ددوي ايډمنډ ډانتې پکارو. ټولو ډانتې ته وکتل نو دی راپاسېدو او وې وېل، زه ايډمنډ ډانتې يم. څه راته وايئ؟ دوي ورته جواز ورنکړو خو وې وېل چې معامله جدي وه او دی به تانې ته ورسره ځي. مرسيډيزبې هوشه شوه او ډانتې ورله اوبه ورکړی نودا هم هلته په کرسۍ يې کېنوله. هلته څو کسانو او موربل پوليس ته خواست وکړو چې ډانتې به په بله ورځ به درشي، نن يې واده دې خو دوي وونه منل . ډانتې ټولو ته تسلي ورکړه چې زربه بيرته راشي او څو ځوانانو دی ګاډي ته بدرګه کړو. مرسيډيز د واده په جامو کی کړکۍ ته ولاړه او په اوښلنو سترګو يې ورته په مخه ښه ووېل. ډانتې ورته له ګاډي په زوره ووېل، زه به ژربيرته راشم.

موربل د ډانتې د خلاصون لپاره پوليس ته ولاړوخوهغوي دده ضمانت ونه منلو . دی بيرته راغلونو په انتظار ميلمنو ته ووېل چې په ډانتې د نپولين سره د اړيکوتورلګېلی دی او هيڅ امکان نشته چې دی به د واده لپاره راشي. د ډانتې د پلار ګاونډي ډينګلرته وکتل او وې وېل، دا ښه کار نه دی. زه به پوليسو ته هرڅه ووايم چې پرون موڅه وکړل. ډينګلر ورته ووېل، غلی شه که نه نوته او زه به هم پکی راګير شو. فرنانډ د مرسيډيز لاس ونيولو او دا يې کورته بوتله.
د مارسېل يوی مانۍ په خونه کی ډانتې ناست و. دده په اړه يو ليک چې د لوی څارن وال په نوم وترلاسه شوی و. په دی کی ليکلي و چې ده نپولين ته يو ليک وړی او بل يې دده له خوا په پاريس کی چا ته راوړی و. نپولين

(c) ketabton.com: The Digital Library

معزول شوی او د ایلبا نومی ټاپو کی یې خپل ځان باچا اعلان کړی و.
قاضي نواب وېلفورټ نومېدواو دډانتې سره د خبرو لپاره تالار ته روان شو. په دروازه یې د پولیسودمشرنه پوښتنه وکړه چې دننه ناست کس په بحري ځواک کی خو نه و. پولیس ورته ووېل چې نه دی ډېر ځوان و، د نولسو یا شلو کالو. په دی وخت کی ښاغلې مورېل هم راغلو اوقاضي ته یې ووېل چې ایډمند بی ګناه و او دده کسانواشتباه کړی وه. قاضي ورته ووېل چې دی به پخپله وګوري. دننه دده په میز د کاغذونو ګیډۍ ایښې وه چې پکی د ایډمنډ ډانتې په اړه ټول ضروري معلومات لیکل شوي و. ډانتې د پوښتنو په ځواب کی ووېل چې ددوي بېړۍ د ایلبا ټاپو کی ایساره شوی وه او هلته دده کپتان نپولین ته یولیک ورکړی او بل لیک یې تری اخستی وچې د هغه له مړینې وروسته ده مارسېل ته راوړو. قاضي ورته ووېل، چې دی څوک دښمن لري نو وې وېل چې دی دومره معمولي کارنده دی چې څوک به ولې ورسره دښمني وکړي. بیا ددی خبری په ځواب کی چې پاریس ته ولې تلو، ده ووېل چې دبېړۍ مړکپتان ورته یو لیک ورکړی و چې دا به هلته ووړي.
د هغه نه د لیک په اړه پوښتنه وشوه نو دا یې له جیب راویستلو. په دی د پاریس یوه پته لیکلې وه چې په ولوستلویې د قاضي پښې وریږدیدې. ده له ایډمنډ پوښتنه وکړه چې د کوم کس نوم چې په لیک لیکلې و ، دې یې پیژندلو نوده انکار وکړو. بیا یې پوښتنه وکړه چې بل چا ته دی د لیک په اړه وېلي دي. هغه ووېل چې هیڅوک نه و خبر. قاضي دده له لاسه لیک واخستو، بخارۍ ته ورنږدې شو او دا لیک یې په اور کی واچوو. ډانتې حیرانه پاته شو. قاضي ورته ووېل، په ما باور ولره او اوس هر څه راته ریښتیا ووایه چې ته د کوم سیاسي ډلې سره تړاو لرې؟ ډانتې ورته ووېل چې دی هیڅچا سره تړاونه لري او غریب سړی دی. قاضي ورته ووېل چې دی به د یو څو ورځو لپاره بندي خانې ته وراستول کیږي خو لوز یې وکړو چې ډېر ژربه یې خوشې کړي.
ډانتې څو ورځې په بندي خانه کی په انتظارتېرې کړې او یوه شپه ورته امرووشو چې بهر په ګاډي کی دې کښني. دی په ارام ولاړو او کله چې اس ګاډی د بندرسره ودرېدونود خوشالۍ احساس یې وکړو. ښاي دې به خپلې بېړۍ ته ورشي. دی په وړی کشتۍ کی کښینول شو او تردېره وخته په تیاره کی روان و. ده خپله بېړۍ له لیرې ولیده نو له محافظانو یې وپوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې چرته يې بيايي؟ هغوي ورته ووېل، ژربه خبرشي. له ليرې يې د مرسيډيز کورليدو چې تراوسه هم د هغې د کوټې رڼا بله وه. ده د محافظانو مشرته زارۍ وکړې چې ورته ووايي چرته روان و. هغه ورته بدمرغه غونډۍ په نښه کړه چې ورباندې پخوانۍ بندي خانه جوړه وه. په دې کې به يواځې سياسي بنديان ساتل کيده او ډانتې هک پک پاتې شو چې دی په کوم جرم هلته ورليږل کيدو. محافظ ته يې ووېل، زه نه محاکمه شوی يم، نه راباندې جرم ثابت شوی دی، تاسود چا په امرما بندي خانې ته وړئ؟ نږدې وه چې ده په سمندرکې ټوپ کړی وې خو محافظ پرې پوهه شو. دده د سترګو په اشاره دوو کسانو راګير کړواو د کشتۍ په فرش يې پړ مخې واچوو.

غونډۍ ته په رسيدو هغو دوو کسانو دی له کشتۍ راپورته کړو او په راښکلو يې بره بندي خانې ته ورسوو. نورکسان د ټوپکو سره بدرګه دده شاو خوا روان و. د دې بندي خانېدېوالونه لوړاود تيرو نه جوړ و. ډانتې ځوشبېې په يوه کوټه کې وساتل شو او بيا يو کس راغلو چې دې خپلې خونې ته يوسي.

په دې خونه کې په زمکه پرووړايښي و چې دده د ويده کيدو لپاره و. يو لوښي کې اوبه او يوه اوچه ډوډۍ يې ورته ورکړل او لويه اوسپنيزه دروازه يې ورپسې وتړله. ډانتې سهارد بندي خانې د مشر سره د ليدو غوښتنه وکړه. خو ورځې په مياشتو واوختې او هيچا له ده سره ونه ليدل. دی به په کوټه کې ټوله ورځ لکه د ليونو ګرځيدو او کله کله خو ډوډۍ هم ترې پاته وه. هغه محافظ چې په لومړۍ ورځ يې ليدلې و، کله کله به له ده پوښتل چې څه غواړي نو ده به د مشر سره د ليدو ووېل. هغه به ورته وېل چې دا امکان نه لري. خو که ده شرونکړو نو کيديشي په يو څو مياشتو کې يې ووينې.

ډانتې يوه ورځ ورته ووېل چې د څو پيسو په بدل کې دې مرسيډيز ته يو پيغام يوسي خو محافظ ورته ووېل چې که دې ونيول شو نو د نوکرۍ نه به يې وشړي. خو ډانتې تل هم دا غوښتنه کوله. يوه ورځ محافظ راغې او ورته يې ووېل چې نن به دمشر سره ووينې خو کله چې دې ورسره ولاړو نودوو کسانو ټينګ ونيولو اود بندي خانې په ته خانه کې يې واچولو چې پکې تکه توره تياره وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بندي خان نه بهر مرسيډيز د قاضي کور ته ولاړه چې د ډانتې په اړه معلومات وکړي خوهغه ورته ووېل چې د هغه معامله دده له ګوتو وتلې وه.
د ډانتې د بندي کيدو امر د باچا له خوا شوی و، خو تر څو چې مورېل خبريدواو د نوی باچا دربار ته يې عرضي کوله، په پاريس کی د باچا تخت نسکوراوحکومت بدل شو. نپولين سل ورځې باچاهي وکړه او پخوانې باچا يو وارې بيا په تخت کېناستو.
د زندان په تياری خونی کی د ډانتې يونيم کال پورا شواو يو ځل مشر دده ليدو لپاره راغلو خو دده د پوښتنی ځواب ورسره نه و چې دی ولې بندي و؟ دده په خواست هغه يوې بلی خونې کی بند کړی شو. هغه اوس د خلاصيدو هيڅ هيله نه لرله او له ځان سره يې هوډ وکړو چې که خواړه پريږدي نو ژربه له دی زندان ازاد شي. خوپه څو ورځو کی دی دومره کمزوري شو چې زيات وخت به د خوب په حال کی پروت و.
يوه شپه دديوال نه وراخوا يو بل غږ يې واوريدو، داسی لکه چې څوک په تيږه ديوال وهي. ده فکروکړو چې موږکان يا بل ځناوربه وي. خو دا غږ تردريو ساعتونو اورېدو. دده هيله پيدا شوه چې ممکن يو بندي د تښتيدو لپاره هلې ځلې کوي او ارمان يې شو چې کاشکه ده ورسره مرسته کړی وې. خو بيا يې چرت ووهلو چې کيدې شي چارواکي په يوه خونه کی ماته شوې دروازه جوړوي.
په بله شپه هم دا غږ په يو ټاکلي وخت پيل شونو ايډمنډ يوه تيږه راواخسته او خپلديوال يې پرې دری واری وټکوو.ناڅاپه غږ بند شو. ده ترڅو ساعتو ورته غوږ ايښې و خو بيا يې هغه غږ نه اوريدو. ده سهار ډوډۍ وخوړه او د غږ د اوريدو په انتظار شو. دری ورځې هم داسی تېرې شوې. په څلورمه ورځ محافظ ورته ډوډۍ راوړه او ولاړو نو ده بيا دديوال د ټکيدو غږ واورېدو. دده پورا باور و چې يوچا په ديوال کی سورې جوړوو. ده خپل کټ لهديواله ليرې کړه او اخوا ديخوا يې وکتل چې يو شي سره ديوال وتوږي خوهيڅ ورسره نه و. ده د اوبو چيني جګ په زمکه وغورځوو او مات يې کړو. نوری ټوټې يې په خپل ځاې پريښودې او يوه يې دديوال نه د خاورې ويستلو لپاره وکاروله. خوديوال د تيږې جوړ و او د چيني په ټوټه يې څه نشو کړې. سهار ده خپله بستره دديوال سره کړه او محافظ ته يې ووېل چې د اوبو څښلو پر وخت تری جګ مات شو. هغه ماتې ټوټې ليرې نکړی او بل جګ يې ورته راوړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډانټې په هغوماتو وړو ټوټو هره ورځ ددېوال سیمنټ توږل او په دریو ورځو کی یې یوه خښته رابرڅیره کړه. په څو ورځو کی دی د خښتې د خوځولو جوګه شو. په دی وخت کی هغه ددېوال نه وراخوا یو انساني غږ واوریدوچې له ده سره یې خبری کولې. دا سړې ایبې فاریه نومېدواو له ډانټې یې د نوم او د نورو پوښتنو نه وروسته ووېل.

ایبې. زه اته کاله کیږي چې په دی زندان کی یم. خو دا راته ووایه چې تادېوال په کوم ځاې کی توږلې دې؟

ډانټې. له زمکې سره او زما د کټ شا ته دی.

ایبې. ستا خونه کوم لوري ته خلاصیږي؟

ډانټې. دننه دهلیز کی چې مخ یې غولې ته دې.

ایبې. ما څومره لویه اشتباه وکړه. هغه څه چې ما پلان کړي و له هغې پینځلس میټربره مې دېوال سوري کړې دې. ما فکر کوو چې دا ستادېوال د زندان بهرنی دېوال دې.

ډانټې. په دی خو به ته د سمندر لوري ته تلې.

ایبې. هم دا مې غوښتل او که داسی شوې وې نو سمندر ته مې ټوپ وهلو او نږدې جزیروته مې ځان رسولې وې.

ډانټې. دومره لیری به دی لامبو وهلې شوی؟

ایبې. خداې به توان راکړی وې. خو ته اوس نوردېوال مه توږه.

په راتلونکو څو ورځو کی دی دواړو بندیانو هغه وخت ددېوال له سوري یو بل سره خبری کولې چې محافظان به تللي و. بیا یوه ورځ ایبې ددېوال خښتې لیرې کړې او دده خونې ته رادننه شو. ډانټې دده په لیدو دومره خوشاله شواودې یې کړکی ته بوتلو چې مخ یې ووینې. ایبې یو سپین ږیرې سړې و چې نرې نروچکې او وړوکې قد یې لرلو. هغه لومړې دېوال معاینه کړو چې ددی خښتې به څنګه بیرته اږدې چې محافظ پری شکمن نشي. ده ډانټې ته ووېل چې د تیږې د توږلو او د سوري د جوړولو لپاره یې ټول اوزار پخپله جوړ کړي و. د اوسپنې یوه ټوټه یې دکټ له لرګو نه بیل کړی او چاقو یې تری جوړکړی و.

ایبې فاریه د اطالیې اوسیدونکې ولوستې سړې او په څو ژبو کی یې خبری کولې شوې. ده ډانټې ته ووېل، زه هر وختې د خپل ځان د ښه کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره کارکووم. پخپلو کمیسونو مې لیکنې کړې دي، ځان ته مې قلم او رنګ پیدا کړي دي. ډانتې ورته ووېل، رنګ دې څنګه جوړکړو؟ ده ووېل، "زما د خونې په یوګوټ کی پخوا یوه بخاري وه چې وروسته یې بنده کړه. ما ولیدل چې د هغی سره د سکارو او د ایرو ټوټې وې. دا مې میده کړل او په لړو اوبو کی می په ګډولو تری ښه رنګ جوړکړو." ډانتې ته یې ووېل، ته هم په دی زندان کی پخپل ځان کاروکړه. نوی کسب یا نوی هنر زده کړه.

په بله ورځ د محافظ د تلو نه وروستو، ډانتې د خپلې خونې له دېوال هم هغسې خښتې لیرې کړې چې ایبې فاریه ورته چل ښودلې و او دده خونې ته ولاړو. ایبې د وخت د معلومولو لپاه د لمر یوه وړانګه ورته په ګوته کړه چې ددېوال په بیلا بیلو برخو راتاویده او په دی توګه ده په دېوال دساعت نښې کښلې وې. هغه بخاري چې پخوا بنده کړی شوی وه، ده پکی سورې کړې اوهغه ټول شیان یې د خښتوشا ته پټ کړي و چې څو کالو راهیسې یې پرې دېوال توړلو. ده خپل کمیسونه په وړو وړو برخو شلولي و او وربانديې د اطالیې تاریخ لیکلې و. ډانتې تری پوښتنه وکړه چې دومره کار به یواځې د ورځې په رڼا کی کولې شوې. ایبې ورته ووېل، "ما ځان له ډیوه هم جوړه کړې ده. کله چې دوي مونږ. له غوښه راکوي، نو زه له هغې وازده بیله کړم او هغه د ډیوې د بلولو لپاره کاروم." دا چې ګوګړ یې له کومه کوو نو ایبې ووېل، ما دوي ته وېلي دي چې زه د څرمنې په ناروغۍ اخته یم او سلفر ته اړتیا لرم. دوي راته معمولي سلفرراکوي چې زه یې د اوربلولو لپاره کارووم. ډانتې چې څومره د ایبې خبری اوریدې د انساني زهن او استعداد په اړه یې معلومات هم زیاتیدل.

بیا ایبې د ډانتې کیسه واورېده چې هغه په کومو حالاتو کی زندان ته راغلې و. دده خبرو د اورېدو نه وروستو یې ترې پوښتنه وکړه چې دده په ورکیدو ترټولو زیاته ګټه به چا ته شوې وي. ډانتې چرې په دی اړه سوچ نه و کړې. خو اوس یې ووېل، که دی نه و نو کپتاني به ډینګلر ته رسیدلې وې. بیا یې ورته د لیک په اړه ووېل چې لوی څارن وال ته چا لیکلې واو خط یې کوږ و. ایبې خپل قلم راواخستو او په ګس لاس یې یو څو توري په تیږه ولیکل نو ډانتې حیرانه پاته شو. هغه لیک په هم دې خط لیکل شوې و. ایبې تري د مرسیډیز په اړه وپوښتل چې ایا بل څوک داسی و چې له هغې سره یې واده غوښتو. ډانتې د فرنانډ نوم یاد کړو. خو ایا دا لیک به فرنانډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکلي وي نو ډانتي ووېل، "نه هغه به زه وژلي وي خو دا کار یې نشو کولی دومره ولوستي نه و." ایبې د نورو کسانو په اړه هم پوښتني وکړې او د قاضي د لیک د سیزلو په خبره یې ورته ووېل، " ته ډېر ساده یې. په لیک چې کوم نوم لیکلې و هغه کس زه پیژنم چې ستا د قاضي پلاردی او د نپولین ملاتړیې کوو. قاضي لیک ددی لپاره وسیزلو چې پلار یې د بغاوت په تور ونه نیول شي، ددی په بدل کی یې ته تورن کړې او دلته یې راواستولې."
په هغه شپه ډانتې پخپل کټ ناارامه پروت و. له ده سره څومره خلکو دوکه کړی وه او دی تری هیڅ خبرنه شو. دده په زړه اور بل و او غوښتل یې چې له بنده ووځي اود ټولونه خپل بدل واخلي. په بله ورځ ده د ایبې سره خپل احساسات شریک کړل نو هغه ورته ووېل، "د وینو تویولو نه هیڅ نه جوړیږي. ته لومړی دا پلان جوړ کړه چې له دی زندان به څنګه ووځې؟" ډانتې ورته ووېل چې یوه ورځ به محافظ ونیسي، پړ به یې کړي او له خونې به ووځي. خو ایبې ورته ووېل، "بهربه نورمحافظان درته ولاړ وي او دوي به دې د نیولو سره مړکړي. که مړنه شو نو له دی نه هم قوي زندان کی به دې واچوي او تراوسه چې دې څه تر لاسه کړي دي، په اوبو به لاهو شي.
په دی دواړو بندیانو یو کال نورهم تېرشو او په ګده د تیښتې په پلان یې بیا غوروکړو. دوي ددېوالونو نقشه جوړه کړه او د سمندر لوري ته یې د لاری ویستلو کارپېل کړو. ډانتې د ایبې فاریه نه د اطالوي ژبې زدکړه اود علم او د پوهې رڼا ترلاسه کوله. دوي د لرګي اود ټوکر په ترلو یوه زینه هم جوړه کړی وه. خو یوه شپه ایبي فاریه سختې تبې ونیولو. ډانتې دده په وینا د کټ په بازو کی پټ د دارو یووړوکې بوتل ورته په خله کی وڅڅوو اوډېرناهیلې خپلې خونې ته راغلو. په راتلونکو څو ورځو کی یوډاکټر د ایبي علاج کوو. یوه ورځ ډانتې دده خونې ته ولاړو نو ایبې په کټ ناست و او ښه معلومېدو. ده د خپل توشک نه یو تاو شوی کاغذ او یوه قطب نما راویستل. بیا یې ورته ووېل چې دا د یوې خزانې نقشه ده چې د مونټې کرسټو په ټاپو کی پټه ایښې ده. ډانتې ورته د زوې په شان ایسېدو او په دی څو کلونو کی ده ورته څرګند کړل چې د باور وړاو نیک انسان و. بیا یې ده ته ووېل، په هغه حال کی چې زه له زندان تا سره یو ځای ولاړ نشوم او ته ووتلې، نو دا خزانه به تر لاسه کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې ده ته د خزانې ټول تاریخ بیان کړواو دا چې ده پخپله هغه خزانه نه وه لیدلې خو ددی د شتو په اړه لرغونومتنونو کی لیکلي دي. خلک په دی خبره به وخاندي خو دا نقشه به تا ته لاره وښاي. ډانتې ددی ټاپو په موقعیت خبرو ځکه ددوي بحري بېړۍ څو وارې له دی ټاپوتېره شوی وه. ډانتې غوښتل چې نوری پوښتنې تری وکړي خو په دی وخت کی د محافظ د پښو ښکالو یې واوریده نو نقشه او قطب نما یې واخیستل او ددېوال د سوړې نه خپلې خونې ته راغلو.

په بله ورځ ایبې د ډانتې په لاسونو کی ساه ورکړه اودې خفه او ناهیلې خپلې خونې ته ولاړو. هلته تر ناوخته یې د خپل دېوال سره غوږ ایښې و چې د محافظانو غږ واوري چې دوي څه کول.

د زندان مشرمحافظانو ته امروکړو چې دده مړې دې په یوې بوجۍ کی بند کړي اونیمه شپه یې جنازه وکړۍ. څوشېبې وروسته یو چا د ایبې مړې له کټ لیرې کړو اوبوجۍ کی یې واچوو. کله چې هلته خاموشي شوه نو دانتې چرت وهلو چې دی بیا یواځې شوی و. تردېره وخته ده د خپل ژوند او د ایبې د ژوند په اړه سوچونه کول او اخر یوی نتیجې ته ورسیدو. دی د ایبې خونې ته ولاړو او د هغه مړی یې له بوجۍ راوویستو. هغه یې خپلې خونې ته بوتلو او په کټ یې سملولو، څادر یې پری وغوړوو. کوټه یې هم هغسې پریښوده اوڅو شیان یې پخپلو جیبونو کی کیښودل. دی د سوړې له لارې د ایبې خونې ته ولاړو او په هغه بوجۍ کی یې ځان بند کړو چې د ایبې مړې پکی ایښې و. د شپې دولس بجې دوه محافظان د ایبې کوټې ته رادننه شول او بوجۍ یې راواخسته.

یو محافظ. څومره دروند دی. دی خوډېر سپین ږیرې او کمزوري ښکاریدو.

بل محافظ. خلک واي چې انسان څومره زړیږي نو هډوکي یې درنیږي.

یو. تا د بوجۍ سرتړلی دې؟

بل. له دی ځایه ولې دومره وزن یوسو؟ هلته نږدې به یې وتړو.

یو. ته ښه واې.

افسر. (د پښو په دربۍ) یوه رڼا راوړۍ چې بوجۍ وتړو.

بل. صیب ، دومره وزن به بس وي؟

افسر. هو دا بس دی. له پښو سره یې وتړۍ چې مخی سره په اوبو کی ډوب شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو. هوا ښه نه ده او څپې هم په زور دي.
بل. هو. ایبې به نن ښه لامبو ووهي. (ټول خاندي)

په څو شېبو کی ډانټې خپل ځان د محافظانو د لاس نه په هوا کی د پورته کیدواحساس وکړو او له خلي یې یوه کریکه ووتله. په سمندر کی د غورځیدوسره ده په لاس کی نیولې چاقو سره د بوجۍ سر پرانستې اود پښو وزن یې پریکړې و. پخوا له دی چې دی د اوبو تل ته ورغلی وې ، ده په اوبو کی لامبو ووهله. دی خبر و چې د سمندر په وړوټاپوانو کی په کوم یو خلک نه اوسیدل او هغې کی یو ته یې مخه کړه. د ازادۍ د احساس سره د هغه وجودنوی توان موندلی و. ده د یو ټاپو په غار کی لږه دمه وکړه او سرزوري څپو ته یې کتل.
دده نه لږ لیرې یوه وړه کشتۍ په طوفان کی چپه شوی وه اود خلکو چیغې یې اوریدې شوې. دده لپاره اوس دا فیصله کول و چې هم هلته په ټاپو کی پټ شي او که یوې لوې بېړۍ ته ځان ورسوي چې لیرې د مارسېل په ساحل یې لنگر اچولې و. په دواړو کی دده دنیول کیدو خطر و. که په ټاپو کی ایساریدو نو خبر نه و چې ژوندې به پاتې شي او که نه. د چپه شوې کشتۍ نه یو څو شیان دده په لوري راغلل چې د ملاح (مانو) یوه خولۍ پکی وه. ده لاس وروړاندی کړو، دا خولۍ یې ونیوله او په سر یې کړه.
بیا د ماتې کشتۍ په یوه تخته یې ځان واچوو او ورو ورو هغه لوې بېړۍ ته ورنږدې شوچې د ساحل نه لیرې روانه وه.
اوس د سهار رڼا خپره وه ، دی راپاسیدو اوبېړۍ ته یې خپله خولۍ وخوځوله. د لوې بېړۍ نه دوه کسان په وړی کشتۍ کی ورته راغلل او دې یې له اوبو وویستلو. دی دومره ستړې و چې بې هوشه شو او چې سترگې یې وغړولې نو د لوې بېړۍ په عرشه پروت و او د زندان د ټاپو نه لیرې راوتلې و. ډانټې د دی اطالوي بیړۍ کپتان ته خپله کیسه تېره کړه چې دې د یو ټاپو اوسیدونکی و اوپه چپه شوي بېړۍ کی یې کارکوو. د ځان له هوسا کولو وروسته ده ووېل چې کولې شي چې ددوي لپاره کاروکړي.
کپتان ورته راضي شو نوده خپله ږیره او ویښته وخریل. د زندان د ټاپو په سر په شین اسمان سپین لوږې ښکاریدو چې د یوی توپې د ډز نه وروسته راپورته شوی و. دا د یو بندي د تیښتې اعلان و او دبېړۍ کپتان د ډانټې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ ته وکتل خو ده دشرابو جام دومره په باور څښلو چې دهغه پرې شک ونشو.
هغه بېړۍ یوه ورځ وروسته د مونټې کرستو له ټاپوتېره شوه او ډانټې غوښتل چې د ایبې خزانه پکی ولټوي خو ده څوارلس کاله په زندان کې تېر کړي ونو انتظار او صبر یې عادت شوي و. کومې بېړۍ چې ده ته پناه ورکړې وه د قاچاق وړونکو وه او یوبندر کی ورباندی ډزی وشوې چې ډانټې یې ټپي کړو. خو دی خوشاله و چې په زندان کی نه و. دوه نیمې میاشتې هم دغسی تېرې شوې او ډانټې په بېړۍ کی څو ملګري جوړکړل چې یو پکی جیکب نومېدو.
د خپل قرارداد د پای ته رسیدو نه وروسته کپتان ته یې خواست وکړو چې یوه کشتۍ دی ورله ورکړي چې دی د مونټې کرستونومی ټاپو لیدل غواړي. دده سره یو څو کسان هم مله و. خو هغسی چې ایبې فاریه د خپلو معلوماتو له مخې ورته وېلي و، ډانټې په دی ټاپو کی داسی زړې کنډوالې ونه موندلې چې پکی د یوی خزانې درک شوې وې. ده پخپل ټوپک یوځنګلي اوزه وویشتله او جیکب ته یې ووېل چې د نورو ملګرو سره دا په اور وریت کړي ترڅو دې د ټول ټاپو جاج واخلي. دی په بره روان و او اخر د یوې غونډۍ په سر چې ورسیدو نو ښکته په ساحل ورته خپل ملګري د وړو وړو نانځکو په شان ښکاره شول. ده سوچ وکړو، چې څو میاشتې د مخه دده لپاره تر ټولو مهم شې، له بنده وتل و خو اوس د خزانې لټون ورته مهم و. انسان څومره ژرخپل بده ورځ هیره کړي، ددی اندازه ورته اوس وشوه.
ده د ټاپو هری تیږې ته کتل او چارچاپېره وګرځیدوخو هیڅ نښې یې ونه موندلې. دده ملګرو چې اوزه پخه کړه نو یو هواي ډز یې وکړوچې ډانټې راښکته شي او له دوي سره ډوډۍ وخوري. دی ښکته په منډه روان وچې یو ځای یې پښه واوړیده او راپریوتو.
په مونټې کرستو نومی ټاپو کی ډانټې په یوې ژوری کندی کی ټپي پروت واو دده ملګرونشوکولې چې راوباسي. ده خپل ځان څو ګامه لیرې یوې تیږې ته رسولې و چې ورباندی واښه ټوکیدلي و. دده ملګرې باید په هغه ماښام بیرته لوې بېړۍ ته تللي وې. نو یو څه خواړه او اوبه یې ورته پرېښودل او پخپله د ټاپو نه ولاړل. دوي کله چې کپتان ته ټول حال تېر کړو نو هغه ووېل، داسی ښکاري چې دډانټې پوښتۍ ماتې شوې دي. دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخپله په بلی کشتی کی کښیناستو او د ډانټي د ژغورلو لپاره ولاړوخو هغه د خوځولو نه و. ډانټي دوي ته مننه وکړه او وې وېل چې دی تکړه کس دی که ځان یې له کندې راویستلو نو بیا به یې ووینې.
ببړی یوه اوونۍ وروسته راګرځېده نو جیکب ووېل ، زه به خپل ملګري سره پاته شم او دده ساتنه به وکړم. خو ډانټي ورته ووېل دې هیڅوک له ځانه سره نه غواړي اوډېر ژربه پخپلو پښو ودریږي. کله چې دده ملګري ولاړل نو دې نیغ ودرېدو او خپل تبرسره یې د هغې تیږې شاوخوا توږل پیل کړل چې ده پری ډېره وهلې وه. هغه دا هڅ وهلې و چې ددی تیږې شا ته به څه وي نو ځکه د ټپې کېدو پلمه یې وکړه. د تیږې شا ته ده یوه لاره وموندله چې دننه یوغارته تللی وه. هم هلته یې د لرګي یو تابوت ولیدو چې پکی د سرو زرو سیکې، سیخونه او الماس او زمرد ایښي و. دا هغه خزانه وه چې په زندان کی ایبې فاریه ورته نښې ورکړې وې.
په شپږمه ورځ چې ببړی بیرته ټاپو ته راغله نو ډانټي دخپلو ملګرو په انتظار په ساحل پروت و او ټولو ته یې ووېل چې دی اوس پښوا نه ښه و. دده له مخ داسی هیڅ نښې نه وې څرګندې چې ګوندې دده په لاس یوه لویه خزانه ورغلې وه. دی ببړی ته یوړل شو او په هغه ماښام چې یو بندر ته ورسېدل نودی بازارته ولاړو. هلته د نورو ملګرو نه بېل شو او یو زرګر ته یې څلوردانې واړه الماس وښودل. دی ویریدو چې دده په شان غریب ملاح سره دالماسو په لیدو به زرګر تری پوښتنې وکړي خو هغه هیڅ وونه وېل او دا یې تری په پینځه زره فرانک واخستل.
ډانټي څو ورځې د ارام کولو په پلمه هم هلته پاتې شو او جیکب ته یې ووېل چې دده یو تره مړشوی دی چې په میراث کی یې ورته پیسې پریښې دي. په هغو پیسو ده یوه زړه ببړی واخیسته چې جیکب ورسره مرسته وکړه اوهغه یې مارسېل ته واستولو چې د کورنۍ او نورو کسانو په اړه ورته معلومات وکړي.
ده یوه بله ببړی هم واخسته چې پخپله یې چلوله او د مالونو د وړلو راوړلو کاریې پیل کړو. دا ببړی په هره پیره کی د مونټې کرسټو ټاپو سره به ارو مروودرېده. ډانټي به څو ساعته په دی ټاپو ځان له تېرول او ورو ورود خزانې ټول توکي یې راوویستل او په بېلا بېلو ښارونو کی یې خوندي کړل.
میاشت وروسته جیکب ورته دمارسېل خبرونه راوړي و. دده پلارمړ واو د مرسیډیز درک نه و. د خپل پلار په مړینې دې حیرانه نشو خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرسيډيز په اړه نه پوهيدو چې هغه به چرته وي. څو ورځې وروسته دی پخپلې بېړۍ کی د مارسېل بندر ته ورسيدو او د گمرک کسانو ته يې د انگلستان پاسپورټ ورښکاره کړوچې دده نوم نواب وېلموړپړی ليکلې و. په بندرکی دده ځينې شناخته کسان اوس هم په کار اخته و خو هيچا دی وونه پيژندلو.
ډانتې د خپل پلارکورته ولاړو چې اوس بل څوک پکی اوسيدل اوله خفگان يې په سترگو کی اوښکی راغلې. ده د پلار په کور کی څوشپې تېرې کړی اود گاونډي په اړه يې پوښتنه وکړه نو خبر شو چې هغه اوس په يو بل ښار کی سراې جوړکړی او هم هلته اوسيدو. ډانتې د هغه سراې درک معلوم کړو اوپه يو اس ورته روان شو.
د سراې خاوند د لوې دروازې نه بهر سړک ته کتل او د مشتريانو په انتظار و چې په اس سپوريو کس يې وليدو. هغه چې رانږدې او له اس ښکته شو نوده يې د لباس نه هڅ ووهلو چې ممکن يو پادري و. هغه ته د هرکلي نه وروسته ترې پوښتنه وکړه چې څه خدمت يې وکړي. پادري چې هوسا شو نو له ده يې پوښتنه وکړه چې څوارلس کاله پخوا يو کس د ايډمنډ ډانتې په نوم يې پيژندلو؟ د سراې خاوند ورته ووېل، هو هغه څنگه نه پيژنم، زما ملگری و. هغه مظلوم په يو جرم نيول شوی و او هم هلته په بندي خانه کی مړشو. پادري ووېل، "ډانتې چې مړ کيدو نو زه يې د کټ سره ولاړوم او وروستې دعاگانې مې ورسره وېلې. خو ده تر وروستيو شېبو هم دا وېل چې دی بې گناه زندان ته اچول شوی و. ما ته يې يو الماس راکړوچې يو بوډا د خپل خدمت په بدل کی ده له ورکړی و. دا الماس پنځوس زره فرانک بيه لري اوما سره دی." دا يې ووېل او له خپل جيب يې يو ډبلې راويستلو چې پکی د الماس يوه ښکلې گوته ايښې وه. پادري ووېل، " دا يې امانت راکړو چې خرڅ يې کړم او په مارسېل کی په پينځو کسانو يې وويشم چې يو پکی ته يې." سړی ورنږدېدو او رنگ يې والوتو. پادري ووېل، "هغه بل کس ډينگلر، دريم چې وېل يې دده رقيب فرنانډ و. څود چنغلې نوم يې رانه هير شو." سراې والا په تلوسه ووېل، " مرسيډيز.مرسيډيز!"
پادري ووېل، " هو... هم دغه نوم يې راښودلی و. پينځم د هغه پلار و چې نن خبرشوم، مړ دی. غواړم ته راته ووايې چې هغه څنگه مړ شو." سراې والا په جوش ووېل، "ولې نه. زه د هغه گاونډي ووم. خلکو وېل چې هغه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوې له غمه مړشو او ډاکټر وېل چې کولمې يې خرابې وې خو ما ليدل چې هغه زوړسړې د ولوړې د لاسه مړ شی و." پادري ټکنې شو او وې وېل، "دا ځنګه نړۍ ده چې يو بوډا ته ډوډۍ چا نشوه ورکولی. خوکه غواړې چې د الماس دوه برخی زه تا ته درکړم نو دا ووایه چې فرنانډ څه شو؟" سراي والا د ډانټې د نيول کيدو په اړه ورته ټوله کيسه تېره کړه او دا چې ځنګه ډينګلرپه ګس لاس ليک وليکلو او فرنانډ هغه لوی ځارن وال ته ورواستوو. د مرسيډيزپه اړه يې ووېل چې تل به خپل خسر ته راتله او ورته يې ووېل چې له دی سره دی ولاړ شي خو هغه د زوې په انتظار و. موريل هم څو واری ددوي کورته راغلو او د ډانټې پلار يې له ځانه سره د اوړلو هڅه وکړه خو دې نه تلو.

پادري تری د موريل پوښتنه وکړه نو سرای والا ووېل، "هغه اوس يو خوارسړی دی، کاروبار کی يې تاوان وکړو، لور يې کويژده ده خو خسرګنۍ يې د غريب سړي لورنه غواړي. زوې يې په پوځ کی دې. په وروستي ځل دی د ډانټې پلارکورته ورغلی و او يو سوررنګ وريښمينه بټوه چې پيسې پکی وې ، هغه ته د ډوډۍ اخستو لپاره پريښوده. هغه بټوه اوس هم ما سره ده."

د پادري په پوښتنه هغه ووېل چې فرنانډ او ډينګلر په مزو کی دي. ډينګلر د موريل په واسطه د هسپانيې په يو بانک کی کارپېل کړو او د بانک د مشرلوريې واده کړه چې وروسته مړه شوه اوس يې بله ښځه کړی ده چې د باچا د يو مشاورلوروه. دی ميليونردې، د باچا دربار ته ځي راځي او اوس ورته نوابي خطاب هم ورکړی شوی دی. فرنانډ په پوځ کی جګړن واو د باچا د محافظانو په ډله کی و. يو جنرال چې د باچا مخالف و، دی ځان سره کړواو نصيب يې ښه و چې بل حکومت ورله ددی غدارۍ په بدل کی دروند انعام او نوابي خطاب ورکړل. دی د ډينګلر ملګرې او اوس د نوي باچا پوځي مشاور دې. اوس د مورسرف نواب په نوم ياديږي او مرسيډيز يې ميرمن ده. دوي يو زوې لري چې البرټ نوميږي.

پادري د الماسو ګوته د سراې خاوند ته ورکړه چې دا ستا شوه ځکه هغه نور کسان ددی حقدار نه ګڼي. بيا يې تری د هغې سری وريښمينې بټوې غوښتنه وکړه چې موريل دده پلار ته پريښې وه.

څو ورځې وروسته د مارسيل د ښار وال دفتر ته يوانګريزتجار ورغلو او هلته يې د موريل د شرکت پوښتنه وکړه چې له دوي سره يې کاروبار کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی خبرشو چې هغه شرکت دوه لکه فرانک پور وړی اودېوالي شوی و.
هغه تجارچې په اصل کی پخپله ډانتې و، ښار والی ته خواست وکړو چې دی هغه شرکت اخلي. کله چې له ده پوښتنه وشوه چې څومره کمیشن به اخلي نو ده ددفتر مشر ته وویل، زه د پیسو په ځای یو څه معلومات غواړم.
مشر. کوم ډول معلومات مو پکار دي؟
تجار. تاسو د بندي خانو مشر هم یئ؟
مشر. هو صیب، له تېرو پینځلسو کالو مې دا دنده پر مخ بیولې ده.
تجار. تاسوزندان ته د تلونکو او د خوشې کیدونکو نومونه هم په دوسیه کی لیکئ؟
مشر. هو په دی کی مونږ د هر بندي په اړه معلومات لیکلي دي. تاسو د چا په اړه معلومات غواړئ؟
تجار. ما زدکړی په کور کی کړی دي اود اطالیې ایبې فاریه په نوم استاد راته راتلو. وروستو خبر شوم چې هغه بندي شوی و، که د هغه په اړه څه معلومات لرئ.
مشر. دا سړی زه ډېر ښه پیژنم. روغ لیونی و. څو میاشتی کیږي چې مړشو. دده له مړینې سره یوه ډېره عجیبه پیښه تړلې ده. یو بل بندي چې ډانتې نومېدو، دده خونې ته یې سورې کړی و او د ایبې په کفن کی یې ځان بند کړو. هغوي چې دا کفن په سمندر کی وغورځوو نو خبرشول چې د ایبې مړی وو دده په خونه کی پرت و.
تجار.ډېره عجیبه کیسه ده.
مشر. دا د زندان دوسیه ده او تاسو کولې شئ چې په ارام یې وګورئ، زه به په بله کوټه کی د موریل د شرکت اسناد تیارکړم.

په هغه دوسیه کی د ایبې فاریه پرځای ایډمنډ ډانتې خپله پانه پرانسته. هلته په ده لګېدلې توراو د موریل عرضي وه. په یو بل کاغذ د قاضي لیکنه وه . هغه د تورونو کاغذ رابېل او تاو کړو او وروغوندی یې خپل جیب ته کړو. ده د موریل شرکت اسناد لاس لیک کړل او د ښار والی له دفتر ووتلو.
یو کس د ښارپه کاروباري مرکزکی د موریل شرکت دفترته ورغلو او ځان یې ورته د یو کمپنۍ د استاځي په توګه معرفي کړو. دی د موریل دفتر ته یوړل شو چې اوس سپین ږیرې او پخپل میز د دوسیو په ګیډۍ یې کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوو. ده ته يې د کپناستو ووېل او پوښتنه يې وکړه چې د څه لپاره راغلي و. استاځي ورته ووېل ستاسو د شرکت ټول پورزما شرکت له خوا پرې شو او اوس دا اسناد ما سره دي چې له ښار والۍ نه مې راوړل. موريل سټرې ښکاريدو او وې وېل،" زه خبر يم چې څه کم درې لکه فرانک راباندې دي خو متاسفانه مونږ سره اوس دومره پېسې نشته چې تاسو ته يې درکړو. زما يوه بېړۍ د کلکتې نه راتلونکې ده او د هغې د مال کټلونه وروسته ممکن تاسو ته دا پيسې درکړو." استاځي لا په ځواب کې څه نه و وېلي چې د موريل د دفتر نه بهرځوک په منډه بره راوختل او دروازه يې پرا نسته. د موريل ځوانه لورجولي چې سترگي يې له اوښکو ډکې وې دننه راغله او پلارته يې خبر ورکړو چې د کلکتې نه راتلونکې بېړۍ په سمندرکې غرقه شوې وه.
د موريل په دفتر کې دبېړۍ د ډوبيدو په خبرمايوسي خپره شوه نو هغه انگريز تجارچې په اصل کې ډانټې و ورته د څلورو مياشتو نور وخت ورکړوچې خپل پوروورته پريکړي. بيا يې د موريل لورجولي ته ووېل، يوه ورځ به ستا په نوم د سندباد له خوا يو ليک راشي. په هغې کې هرڅه چې ليکلي وي هم هغه وکړه. جينۍ ورسره لوزوکړو او دى له هغه دفتر ولاړو.
څلورمياشتې تېرې شوې او موريل ونکړې شو چې خپل پور ورکړي او نږدې وه چې ځان يې وژلې وې چې د هغه لورجولي يو ليک تر لاسه کړو. په هغې کې ورته د ټول پور لپاره پيسې ورکړى شوى وې. د مورېل د لور واده لپاره ورته يو قيمتي الماس او يوه بېړۍ هم ورکړى وه. دا هرڅه د ډانټې له خوا وشول چې اوس د مونټې کرسټو نواب په نوم پيژندل کيدو. خو مورېل خبر نشو چې مونټې کرسټو ورسره دومره زړه سوي ولې لرله.
په اوړي کې د پاريس د ښته من تېردوه ځوانان چې يو يکې البرټ نومېدو، د سيل لپاره روم ته په بېړۍ کې د مونټې کرسټوټاپوکې ښکار لپاره ايسار شول. هلته يوڅو کسانو ورته ووېل چې دا ځاې د يو نواب دى او دوي د هغه ميلمانه دي. په روم کې د مونټې کرسټو نواب ورته ښه ميلمستيا وکړه . دواړه ځوانان پوهه شول چې هغه ډېر ښته من کس و. دوي د نواب سره ملگرى شول او په يو ځاې کې هغه د څو بدمعاشانو نه دالبرټ ژوند وژغورلو. پاريس ته دبېرته تگ نه وړاندې البرټ نواب ته بلنه ورکړه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددوي کور ته دی راشي. دده په راتګ هغه ورته د ډوډۍ میلمستیا وکړه او مونټې کرسټو په ډېرکرو فر ولاړو. ددوي په کورکی د یوی ځوانې میرمنې انځور په لیدوهغه هیښ شو. ځوان ورته ووېل چې دا د هغه موروه خو نواب لپاره دا د مرسیډیز انځورو. ده خپل احساسات څرګند نکړل خو ځوان ورته ترډېره وخته د مورخبری کولی. نواب مورسرف راغلو او له ده سره یې روغبړوکړو خو ډانټې یې وونه پیژندلو.
کله چې د البرټ موررراغله نو د نواب مونټې کرسټو په لیدو یې رنګ ژیړشو. خو خپل ځان قابو کړو اوده ته یې مننه وکړه چې د زوی ژوند یې ورته ژغورلی و. د مونټې کرسټو نواب اوس د پاریس په مرکز کی ځان له یوه مانۍ اخستې او د باچا دربار ته یې هم لاره پیدا کړی وه. د ډینګلر میرمنې د نواب مونټې کرسټو په اړه معلومات وکړل او خبره شوه چې دې د انګلستان اوسیدونکی وخو نوابي ورته په میراث کی نه وه پاتې. ددوي ټولو سره د نواب تګ راتګ پېل شول او په دربار کی یې هغه قاضي هم ولیدو چې دی یې زندان ته ورلیږلي و. ډینګلراوس د یو بانک مشر واو دده میرمنې د ونډو په بازا رکی ډېرې پیسې لګولې وې. مونټې کرسټو پخپلې سرمايې د بازارانډول وران کړو اوډینګلرخپلې میرمنې ته په قهرشو چې بې له دده پوښتنې یې سرمایه ضایع کړی وه.
اخوا د ډانټې د پلارګاونډي چې کوم الماس تر لاسه کړی و، ددی د خرڅولو لپاره یو زرګر ته ولاړو نو ورسره په بیه وران شو. د دواړو نانډرۍ په جنګ واوختې او ده زرګراو د هغه میرمنه ووژل. په ده جرم ثابت شو او زندان ته یې بوتلو. ډانټې دده مرستې ته ولاړو او له زندان یې ورته د تیښتې لاره ورویستله. خو ګاونډي بیا هم خپل ځان سم نکړو او د یو بل ملګري سره د مونټې کرسټو کور ته د غلا لپاره ورغلو. هلته د مال په سر یې خپل ملګري ووژلو او پخپله هم ټپي شو. په دی حالت کی ډانټې دهغه پادري یادونه وکړه چې الماس یې ورته ورکړی و. د الماس اخستل ده ته د ښه ژوند کولو یو بل چانس ورکړی و خو دی حریص و او په نتیجه کی یو پسي بل جرمونه وکړل. ددی وېنا سره هغه ورته خپل ځان ورڅرګند کړو چې دی په اصل کی ډانټې و. هغه وخت ګاونډي د خدای نه بخښنی غوښتلي او هم په هغه حال مړ شو.
فرنانډ مونډیګو چې اوس د نواب " مورسرف" په نوم پیژندل کیدو د خپلې غدارۍ خبره د ټولونه پټه کړی وه ان چې میرمنه او زوی یې هم خبرنه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو يوه ورځ دپاريس په يوی ورځپاڼي کی راپور خپورشوچي شل کاله پخوا د يونان يوه کلا د فرنانډ په محافظت کی وه، خوده په چل ول دا کلا د باچا مخالفانو ته تسليم کړی وه. د هغه کلا مشريې وژلې او دده لور يې لکه د مينځې په بازار کی خرڅه کړی وه. هغه جينۍ چې هيډي نوميده ددی ټولو کيسو شاهدي په محکمې کی ورکړی وه . په کومې ورځپاڼی کی چې دا خبرچاپ شو، هلته د البرټ يو ملګري "بوشامپ" هم کار کوو. دی د هغه دفتر ته ورغلو او ورځپاڼه يې ورښکاره کړه.

البرټ. زه غواړم چې ته سبا يو بيان چاپ کړی چې د يونان د کلا خبر غلط و.

بوشامپ. دا خبر تا پوری څه اړه لري؟

البرټ. فرنانډ زما د پلار نوم دی. په دی زما د پلار سپکاوې شوې دې.

بوشامپ. نو تا سره څه ثبوت شته چې ستا پلار کلا خپلو دښمنانو ته نه وه سپارلې؟ دا خو د پلټني وړخبردی. ښه ده ستاسو د کورنۍ له خوا دفاع به هم پکی ووشي.

البرټ. (په قهر) نه ددی خبرد پلټنو اونه يې دفاع ته اړتيا ده. زه درته وايم چې دا بيان دی سبا ته خپور شي که نه...

بوشامپ. که نه څه به وکړی؟ جنګ راسره کوې؟

البرټ.هو، هو ، جنګ به وکړم.

بوشامپ. ګوره، ګواښونه مه کوه. لومړی خو دا خبر ما نه دی چاپ کړی. بله دا چې ترڅو ددی په اړه چا خپل نظر نه وي رالیږلی او یا چا په رسمي توګه ورځپاڼې ته خواست نه وي کړی، زه ستا خبره نشم منلی.

البرټ.سمه ده. نن ماښام خپل ملاتړې راواستوې چې زمونږ د جنګ ځاې وټاکي.

بوشامپ. ته خبره واوره، اې...ودریږه..(البرټ ځي)

څوورځې وروستوبوشامپ د يونان سفر وکړو اوپه دی اړه يې معلومات راټول کړل. ده د البرټ سره وليدل او هغه ته يې څو اسناد وړاندی کړل چې پکی دده د پلار جرم ثابت شوی و. بوشامپ ورته ووېل چې که دی چا ته غږ ونکړي نو هغه به دا راز چا ته نه څرګندوي چې پايله يې د مورسرف د کورنۍ په تباهۍ وه. البرټ ټول کاغذونه وسيزل او دواړوملګرو روغه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډینګلر د لور کویژدنه د البرټ سره شوی وه خو په دی وخت کی یوبل نوابزاده چې "انډریه" نومېدو، د مونټې کرسټو له خوا دې کورنۍ ته وروپېژندل شو. ډېر ژرد ډینګلر لوردانډریه سره مینه پیدا شوه. ددی کویژدنې ماتیدل د نواب مورسرف او ډینګلر کورنیولپاره د خواشینۍ سوب شو او ددواړویو بل سره ورانه شوه. ډینګلرد انډریه په اړه خوش بین و چې دې به له البرټ ښه زوم ورته ثابت شي. خومونټې کرسټو معلومات وکړل چې انډریه په اصل کی د قاضي وېلفونټ د دویمې میرمنې زوې و چې ده د بدنامۍ له ویرې مرګ ته پرېښې و. هغه ماشوم یو خدمت ګار وژغورلو او وروسته دی یو نواب خپل زوې په توګه لوې کړو. هغه خدمت ګارد مونټې کرسټو نواب سره ملازمت وکړو نو یوه ورځ یې ورته د هغه ماشوم اصلیت ورڅرګند کړو. خدمت ګار په یوه قضیه کی محکمې ته حاضر شو نو د قاضي په اړه یې ټول حال ووېلو. په نتیجه کی هری خوا د دده نوم بد شو. دقاضي میرمنه دومره ناهیلې شوه چې د خپل ځان وژلو نه وړاندې یې د کور ټولو غړو ته زهر ورکړل چې هیڅوک ددی بدنامۍ د زغملو لپاره ژوندی پاته نشي. قاضي چې دا خبر واوریدو نو جامې یې وشلولې اولیونې شو. خو مونټې کرسټو دده لوروېلینټاین وژغورله ځکه د موریل زوې "مېکس" له هغې سره مینه لرله. مېکس له دی خبر نه وخو په یوه پیښه کی ډانټې موریل ته خپل ځان وروپیژندلو.

نواب مورسرف ته یو ورځ خبر ورسیدو چې د پاریس په ورځپاڼو کی دده دتېرژوند اود غدارۍ په اړه لیکنی شوې وې. هیډي نومې جینۍ په ده دعوا کړی وه چې ددی ژوند یې تباه کړی و. محکمې ورته امر وکړوچې خپل سپیناوۍ لپاره حاضر شي. مورسرف د بوشامپ په وېنا د "مونټې کرسټو" کور ته ورغلو چې له هغه غوښتنه وکړي، هیډي دی له محکمې لاس واخلي.

مونټې کرسټو د هیډي سرپرست و او هغه ته یې ډاډ ورکړوچې دې به یې پوهه کړي. خو هېډي له مورسرف لیدو ډده وکړه. البرټ د خپلې مور په خواشینۍ د مونټې کرسټو سره پخپله ولیدل او د ملګرتیا واسطه یې ورته ورکړه چې دده پلار دی له بدنامۍ وژغوري. مونټې کرسټو ورته انکاروکړونو البرټ هغه ته د جنګ لپاره ننګونه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هغو ورځو کی دا د فرانسی دود و چې د خپل ناموس لپاره به یو چا خپل حریف ته د جنگ ننګونه وکړه او په ټاکلي وخت او ځاې به دواړو کسانو د یو یو ملګرې په ملتیا بل سره جنگ کولو. د وسلې غوره کول او د جنگ شرایط به ددوي ملو پخپلو کی فیصله کول. زیات وخت به په داسی جنگونو کی خلک مړه شول. البرټ چې مونټې کرسټو ته د خپل پلار د ناموس د ساتنې لپاره ننګونه وکړه نو دده ملګرې بوشامپ دده مله شو. مونټې کرسټوموریل ته خواست وکړو چې خپل ورور دی ورسره مله کړي. د شپې مونټې کرسټود جنگ لپاره ځان تیار کړو اود خپلې طماچې معاینه یې کوله چې څوک په سالون کی راننوتل او د یوی میرمنې غږ راغو چې وېل یې "ایډمنډ...ودریږه، ته زما زوې نشی وژلې." مونټې کرسټو هک پک پخپل ځاېودرېدو. هغی میرمنې خپل تور څادر له مخ نه لری کړو نو د مرسیډیز سپین مخ ښکاره شو. مونټې کرسټو ورته ووېل، " مادام تا د چا نوم واخستو؟" هغه ورنږدې شوه او وې وېل، " ستا نوم، ایډمنډ ډانتې، وګوره زه مادام مورسرف نه یم. زه مرسیډیز یم." مونټې کرسټو ووېل، "په دی نوم میرمنه اوس مړه ده او زه بل څوک مرسیډیز نه پیژنم." مادام ورته نوره هم نږدې شوه نو په سترګو کی یې اوښکی وې. ورته یې ووېل، "ایډمنډ تا به بل څوک نه پیژني خو ما په لومړي ورځ وپیژندلې، ستا غږ هم هغه دی او زما لپاره ته اوس هم ایډمنډ ډانتې یې، نه چې د مونټې کرسټو نواب. زما د زوې ژوند مه اخله."
مونټې کرسټو ورته ووېل، "ستازوې راته د جنگ ننګونه کړی ده او د ټولو په وړاندې." مرسیډیز ووېل، "دی زمونږ د کورنۍ د رسوایي سوب تا ګڼي ځکه یې داسی وکړل. فرنانډ تا ته کوم زیان رسولې و چې تا ورپسی راخستی ده. ددی لپاره چې ته بندي شوې او ده له ما سره واده وکړو؟" ایډمنډ ورته ووېل،" تا کله د خپل میړه نه پوښتنه وکړه چې زه ولې بندي شوم؟" مرسیډیز ووېل، "زه نه یم خبره. ولې بندي شوې؟" ایډمنډ ووېل، "ځکه چې فرنانډ زما پر ضد سازش وکړو اوزما په اړه د دروغو لیک یې څارنوال ته واستولو چې تا سره واده وکړي. ډینګلر ورته دا لیک ولیکلوچې ته یې ولوستلې شي."
هغه له جیبه یو تاو شوې کاغذ راویستلو او د مرسیډیزپه لاس یې کیښودو. مرسیډیز کاغذ پرانستو او وی ولوستو نو ایډمنډ ووېل، ته خبره یې چې ما څوارلس کاله د ټاپو په زندان کی تېرکړل، څوارلس کاله...او زما پلار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولوړې د لاسه او زما په غم کې مړ شو. مرسیډیز وریږدیده اوله خفگان هم هلته د هغه په پښو کې په زمکی کېناسته.
مرسیډیز ایډمنډ ته خواست وکړو چې دده د زوې سره دجنگ نه دی لاس واخلي. دی ورته واي چې جنگ به کیږي خو دده زوې به ژوندې پاتې کیږي او په بدل کی به دی خپل ځان قرباني کړي. ده خپل وصیت ولیکلو او د جنگ لپاره ټاکلي ځاې ته ورغلو. خو کله چې البرټ د خپل ملگري سره راغلو نود ایډمنډ نه یې بخښنه وغوښته ځکه ده ته موردخپل تېر ژوند ټول حال وېلي و.
په هغه ماښام مرسیډیز د زوې سره مشوره وکړه او ورته یې ووېل، زه اوس نورستا د خاین پلارسره ژوند کول نه غواړم. البرټ ته یې امر وکړو چې هغې ته یوه گاډی راوغواړي چې له کوره ولاړه شي او پاتې ژوند د کلیسا په یوراهب خانې کی وکړي. هغي د تلو لپاره تکل کوو چې یو قاصد ورته د نواب مونټې کرسټو لیک راوړو. په دی کی لیکلي و چې شل کاله پخوا کله دې د واده لپاره له بېړۍ راغلو نو خپله ټوله گټه چې څوسوه روپۍ کیدې، خپلې چنغلې ته د واده لگښتونوته ساتلی وی. هغه یې د پلار د کور په باغ کی اینځر د ونې لاندې په یو وړوکي بکس کی پټ کړل. په ایمانداری گټلې دا پیسې اوس هم هلته ایښي دي او مرسیډیزکولې شی چې په هغو پیسو یو نوی ژوند وکړي. دا چې هغه څنگه خبر شوچې دا به د نواب مورسرف سره نوره نه پاته کیږي، نولیکلي یې وچې زه داډېره ښه پیژنم او باور می دې چې دا پیسې به واخلي چې په اصل کې هم ددی وې.
البرټ چې مور ته وکتل نو هغې ووېل، زه به دا پیسې واخلم او په راهب خانه کی به مې پکار شي.
ډانټې پخپل کورکی و چې یو خدمت گار ورته د نواب مورسرف د راتلو ووېل. په هم هغه لوی سالون کی چې مرسیډیز ورسره لیدلي و، دی د مورسرف سره مخ شو. هغه تری د خپل زوې په اړه وپوښتل نو ډانټې ورته ووېل، ده له ما بخښنه وغوښته او ما پریښودو ځکه د پلار د گناه بدل له زوې نشم اخستې. مورسرف چې دا واوریدل نو رنگ یې ژیړ شو.
ورته یې ووېل، "په دی حالت کی باید د هغه پلار تا سره جنگ وکړي ځکه ته زما دښمن یې. خوزه دی تر اوسه نه پیژنم چې ته څوک یې؟ دومره خبر یم چې زما له تا نفرت دی." ډانټې ووېل چې دی د مونټې کرسټو نواب نه بلکه ایډمنډ ډانټې و. مورسرف ورته داسی کتل لکه چې باورېې نه کیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د يو ژوندي سړي سره خبرى کوي. ډانتې ورته ووېل، "ما سره ستا د جرمونو څو شواهد اوس هم شته چې يوه پکې ستا د جنرالى د ګټلو په اړه دى، ښاغلي فرناندۍ. خو ترټولو لوى ظلم تا د هغې معصومى جينۍ او ما سره کړى دې چې د واده په ورځ دى له يو بل نه بيل کړل.

مورسرف د يو مات شوى کس په څېر له هغه کوره ووتلو او پخپل ګاډي کى کېناستو. دخپل کور نه په لږ فاصله کى له ګاډي ښکته او په پښو روان شو. ده په تياره کى وليدل چې ميرمن او زوى يې د کراې په يو ګاډي کى کېناستل خو ځان يې ورته ښکاره نکړو. هغه ګاډى لا لوى سړک ته نه و رسيدلى چې د مورسرف په لوى ماڼۍ کى د طماچې يو ډز واوريدل شواو د يوى کړکۍ شيشه پرى ماته شوه. خدمت ګاران چې د نواب کوټې ته ولاړل نو ده طماچه په لاس د ژوند وروستۍ سلګۍ وهلې.

ډينګلرخپله ټوله سرمايه په ونډو کى بايللې وه او د پيسو د تر لاسه کولو يوه لاره ورته دا ښکاره شوه چې د بانک دمشرپه توګه د خپلو اختياراتوناوړى ګټه واخلي. ده له بانک پيسې وويستلې او فکر يې دا وچې هر وختى ښې ډېرې پيسې يې وګټلى نوبانک کى به يې کيږدي. خو ده هغه پيسې هم وبايللې او له دى وېرې چې څوک پرى خبر نشي، مونټې کرسټو ته لاس وغځوو. هغه اوس خپل دښمن د وهلو لپاره يو پلان جوړکړو او کله چې يې ورسره وليدل نو ډاډ يې ورکړو چې دى په نورو ملکونو کى هم شرکتونه لري او کولې شي چې يو سند ورله ورکړى او بل ځاې نه پينځه ميلينه فرانک ترلاسه کړي.

دينګلر په پټه له پاريس لومړى بيلجيم ته وتښتيدو او بيا اطاليې ته ولاړو. د شرکت څانګې ته ورغلو او د نواب اسناد يې ورښکاره کړل چې د پېسود ورکړى په اړه و. هلته نه يې ټولى پيسې نغدى تر لاسه کړى اوډېر خوشاله بيرته روان شو. په لاره يو وړوکي سراې کى يې دمه وکړه او د سراې خاوند "پاپينو" نه يې د ډوډۍ په اړه وپوښتل.

پاپينو. تاسوچې خوړل غواړۍ راته فرمايش وکړۍ، هرڅه لرو. چرګ، مهي، د پسه کباب..

ډينګلر. نن شپه به مونږچرګ وخورو.

پاپينو. اې...هلکه..صيب ته چرګ راواخله.

ملازم. (ډوډ ۍ راوړي) صيب دا مو چرګ او دا دى چاقو او پنجه، څه د څښلو لپاره هم راوړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډينګلر. دا ميز مو څومره مردار دې، (چړه او پنجه رااخلي) خو خير زه
وږى يم.
پاپينو. صيب، زمونږ اصول دې چې مشتري نه د ډوډۍ خوړلونه وړاندې
پيسې اخلو.
ډينګلر. عجيبه اصول دى. څومره پيسې کيږي؟
پيپينو. دا يو چرګ په پنځوس زره شو، او ډوډۍ مولس زره. د شرابو پيسې
به يو نيم لک شي.
ډينګلر. دا څه کيسه ده؟ د پيسې ارزښت مو لږ دې او که ما دوکه کوئ؟
پاپينو. صيب ، مونږ هم په دى بيه ډوډۍ ورکوو، که تاسو پيسې نه لرئ نو
بل ځاې ولاړ شئ.
ډينګلر. اوس په دى شپه کى به چرته ځم؟

په بله ورځ ډينګلر قصد وکړو چې له هغه سراې ووځي خو خبر شو چې
سراې د غلو اډه وه او دى هلته لکه يرغمل ساتل شوى و. هغه ددوي له
مشر سره د ليدو غوښتنه وکړه. مشر راغلو نو ورته يې ووېل چې که
غواړي له دى بنده خلاص شي نو پينځه لکه فرانک تاوان به ورته
ورکړي، ځکه دى خبر شوى و چې هغه له يو شرکت دا پيسې اخستې او
ورسره وې. ډينګلرانکار وکړو او وې وېل چې که يو ميلين اخلي نو وربه
کړي. د غلو د مشرپه امردى په يوه ته خانه کى بند کړى شو او په څلورمه
ورځ د ولوږې له کبله دده وجود لکه د مړو ښکاريدو. د پيسو د تاوان يې
دومره غم وکړو چې ټول ويښته يې سپين شول.
يوه شپه ده خداې ته زارۍ کولې او له ځان سره لګيا و چې که دومره پيسې
ورسره نه وې نو اوس به په ازاده هوا کى يې ساه اخيستې شوه. په هغه
شپبه يې يوغږ واوريدو چې ترى پوښتنه وکړه ايا دې پخپلو کړو پښيمانه و.
ډينګلر په حيرانۍ پوښتنه وکړه د څه پښيماني؟ يو چا ورته ووېل، چي ده د
پيسو په حرص کى د خپلو پرديو ټولو سره جفا کړى وه. ډينګلر ووېل، هو
زه په خپلو کړو پښيمانه يم. ناڅاپه له دېوال يو سيورې دده مخ ته ودرېدو او
خپل توره چپنه يې ليرې کړه.
دا مونټې کرسټو و چې ورته يې وېل، که داسى ده نوما ته بخښلې يې. د
ډينګلر له خلې له ويرې يوه کړيکه راوتله او وې وېل، د مونټې کرسټو
نوابه ته دلته څنګه؟ هغه ورته ووېل، " زه نواب نه يم، زه هغه څوک يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې تاسو راته سازش جوړکړو، تش دبېړۍ د کپتان کيدو لپاره. ستا په سازش، زما واده ونشو او ځوارلس کاله مې په زندان کې تېر کړل، وګوره راته، زه ايډمنډ ډانټې يم. خوهغه څوک چې له تا سره په دې سازش کې مله و، ستا په څيرخوش بخته نه و. يو ليونې ګرځي او بل خپل ځان پخپله ووژلو. ما هغه پنځوس زره چې له بانک دې اخستې وې، ادا کړې او اوس ته له نوي سره خپل ژوند کولې شې." ډينګلر خپل مخ په لاسونو کې پټ کړو او چې اوښکې يې پاکې کړې نو وې ليدل چې مونټې کرسټو هلته نه و.
مونټې کرسټو د موريل سره وليدل او ورته يې ووېل چې دی غواړي ټوله شته مني هم ده ته پريږدي. خو ده ورته انکار وکړو. د موريل زوی مېکس چې تر هغې خبر نه و چې دده چنغله وېلنټاين ژوندې وه، له مونټې کرسټو د ليدو وروسته ده ته د خپل زړه حال وايي. دا چې هغه د وېلينټاين سره څومره مينه لرله. مونټې کرسټو هغه يوې بېړۍ ته ورواستوو چې ورباندې وېلنټاين دده په انتظار وه. هغې ورته ټول حال تېر کړو چې څنګه مونټې کرسټو له مرګ وژغورله او په دې بېړۍ يې د خپلې کورنۍ ماتم وکړو. هغه هم د مونټې کرسټو له ژوند خبره شوی وه او ميکس ته يې ووېل، زما پلار دده مجرم دی چې د خپلو کړو سزا يې ومونده.
د وروستي دندې د تر سره کولو لپاره مونټې کرسټو پاريس کې خپل کورته راغلونوهلته هېډې دده په انتظار وه. هغې ته يې ووېل چې دا د يو نواب لور وه اوکولې شي چې په قبرص کې خپل اباي ټاټوبي ته ولاړه شي ، هلته ددې نيکه تر اوسه ژوندی و. دا ځوانه وه او ددې لپاره يې دومره څه پخپلې شته منۍ کې پريښي و چې دا په ارامه ژوند وکړی شي. ددې خبرې په اوريدود هېډې رنګ وتښتيدو او مونټې کرسټو ته يې په ژړا ووېل، زما دا مال دولت نه دي پکار خوستا امر منل زما فرض دي اوهر څه چې ته واې هم هغسې به کيږي.
په هغه ماښام هېډې د وېلنټاين ليدو ته ورغله نوډېره دلګيره وه. کله چې هغې ترې وپوښتل نو وې وېل، نواب مونټې کرسټوزه د خپل ژوند نه وشړلم. زه خپل وطن ته بېرته تګ نه غواړم ځکه چې زه له ډېره وخته دمونټې کرسټوسره مينه لرم او له هغه جلا د ژوند تصورهم نشم کولې.
مېکس او وېلنټاين چې دا واوريدل نو هوډ يې وکړو چې دا به د مونټې کرسټوبېړۍ ته ورواستوي. هېډې ته يې ووېل چې دا يو څه وخت هم هلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بېړۍ کی پټه شي اوکله چې د سمندر منځ ته ورسیدل نو بیا ورته خپل ځان ښکاره کړي. دوي باورلرلو چې دمونټې کرسټو د مینې ترلاسه کولو لپاره به دا انتظار کوي.
ایډمنډ ډانټې د خپلو دښمنانو نه بدل اخستې و او ټول هغه څه چې ده غوښتل ترسره شوي و خو دده په ژوند کی اوس داسی څه نه و پاته چې خوښي یې ورله ورکړی وې.
مېکس د خپلې چنغلی وېلنټاین سره دسمندر په غاړه گرځیدو او دواړود راتلونکي ژوند پلانونه جوړول. یوه وړه کشتۍ دوي ته رانږدې شوه چې ترۍ د مونټې کرسټو پټمن ملگری جوزف راښکته شواو ده ته یې یو لیک ورکړو. په دی کی مونټې کرسټو لیکلي وچې هغه په پاریس کی خپل کوراو نور شیان مېکس اووېلینټاین ته د واده د تحفې په توگه پریښي و. ده له مېکس یو خواست کړی و چې هېډي په پاریس کی ده او دا دی په قبرص کی خپل نیکه کورته ورسوي.
مېکس تر څو چې لیک ولوستوجیکب د لوې بېړۍ لور ته تللې و او هغې لنگراوچت کړی، په ژورو اوبو کی سفرپیل کړی و. مېکس او وېلنټاین یو بل ته وکتل او وموسیدل. لیرې په افق کی هغه سپینه بېړۍ روانه وه چې مونټې کرسټواو هیډي دواړه پکی سپاره و. وېلینټاین ووېل، خدای خبر چې بیا به دوي دواړه ووینو او که نه؟ مېکس د هغې لاس ونیولو او ورته یې ووېل، مونټې کرسټو یوه خبره کوله چې د انسان ټوله پوهه په دوو تورو کی رانغټې ده، انتظار اوهیله.
پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library